

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació
Direcció General del Patrimoni Cultural
Servei d'Arqueologia i Paleontologia
Biblioteca del Patrimoni Cultural

5022

Memòria de la intervenció arqueològica a Cal Moliner (Banyoler) : juny de 2005

Moix Ezquerra, Elisenda

Avís legal

Aquesta obra està subjecta a una llicència Reconeixement-NoComercial-SenseObresDerivades 2.5 de Creative Commons. Se'n permet la reproducció, distribució i comunicació pública sempre que se'n citi el titular dels drets i no se'n faci un ús comercial. No es pot alterar, modificar o generar una obra derivada a partir d'aquesta obra. La llicència completa es pot consultar a <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5/es/legalcode.ca>.

ÍNDEX

1. SITUACIÓ I DESCRIPCIÓ DEL CONJUNT
2. CONTEXT HISTÒRIC
3. MOTIUS DE LA INTERVENCIÓ I OBJECTIUS
4. DESENVOLUPAMENT DELS TREBALLS
5. RESULTATS I CONCLUSIONS
6. BIBLIOGRAFIA
7. INVENTARI DELS MATERIALS

ANNEX

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA
PLANIMETRIA

SITUACIÓ I DESCRIPCIÓ DEL CONJUNT

L'indret on s'ha dut a terme el seguiment arqueològic, està situat a l'edifici número 38 de la plaça Major al poble de Banyoles que es troba a la conca lacustre anomenada Banyoles- Besalú i que està situada a la província de Girona, a escassos quilòmetres al nord de la capital. Segons la divisió comarcal ocuparia la comarca del Pla de l'Estany i una petita part de l'extrem oriental de la comarca de la Garrotxa. Té una forma aproximadament rectangular, d'orientació NNW- SSE. Està limitada, al nord, pels relleus de la serra de la Mare de Déu del Mont i a l'oest i el sud pels estreps orientals del massís de Rocacorba. El límit est de la conca, tot i que és molt clar, no coincideix amb cap conjunt muntanyós remarcable, sinó amb una alineació menor que s'anomena El Portell- Martís- Centenys. Les principals poblacions que conté són, de nord a sud: Maià de Montcal, Besalú, Dosquers, Serinyà, Usall, Porqueres, Banyoles, Mata, Miànigues, Corts i Cornellà de Terri.

Des del punt de vista hidrogràfic la zona correspon a les conques del Fluvià i del Ter, que drenen les parts nord i sud respectivament. Concretament a l'estany de Banyoles hi té el seu origen el Terri que desemboca al Ter entre Sant Julià de Ramis i Medinyà.

La depressió de Banyoles s'individualitza com una zona relativament enfonsada a la part central de la província de Girona, en el límit fronterer entre dues unitats de relleu ben diferenciades: la serralada Transversal i la depressió de l'Empordà: orientada de nord- oest/ sud-est, coincideix amb bona part de la vall del riu Terri estenent-se des de la cubeta de l'estany de Banyoles fins a l'encaixament d'aquest curs fluvial a l'alçada de Ravós del Terri.

La superfície predominantment plana del sostre dels rebliments quaternaris a la depressió de Banyoles fa difícil discriminar els dipòsits travertínics d'altres acumulacions palustres, col·luvials, al·luvials o edàfiques. Només l'encaixament d'alguns cursos fluvials i els fenòmens de col·lapse de la cubeta de l'Estany permeten, de forma local, posar al descobert alguns afloraments en els quals s'evidencia la presència i disposició dels materials travertínics. Respecte al travertí o "pedra de Banyoles" podem dir que és una pedra de consistència variable i d'una gran porositat, quasi sempre apareix amb unes laminacions horitzontals, de colors des del blanquinós

fins el vermellós, amb tota la gamma d'ocres i marrons. La seva formació va lligada a la precipitació de carbonats en petits rius, llacs i zones pantanoses. El resultat d'aquestes precipitacions és la formació de grans dipòsits d'aquest sediment, que amb el temps s'anirà transformant en una roca més o menys dura. Al voltant de Banyoles, des de sempre, s'ha utilitzat en la construcció; així, en les restes romanes i ibèriques de Porqueres i en tots els edificis medievals hi és present.

CONTEXT HISTÒRIC

L'estany ha estat, al llarg del temps, un factor definitori de l'agricultura del seu entorn. La indústria tèxtil es va desenvolupar gràcies als conreus intensius de lli i cànem. La producció de cereals, relegada a les zones de la plana més allunyades de la influència de l'estany i els recs, tingué un mercat important d'ençà de l'edat mitjana, gràcies a la possibilitat d'aprofitar els salts d'aigua dels recs. S'hi van instal·lar molts molins trituradors. Així, consta que els molins fariners eren els més nombrosos al llarg de la vall del Terri, aigües avall de l'estany.

La indústria banyolina també va lligada a la mateixa història de la relació entre l'home i l'estany. Documentalment hi ha referències de principis del segle XI sobre l'aprofitament dels recs per part dels molins, que es disposaven al llarg del seu recorregut. La força hidràulica de l'aigua va ser aprofitada des d'un principi. L'auge dels molins drapers, constatada a partir del segle XIII, va fer famosos els "teixits banyolesos", fabricats amb llana.

Després de la decadència econòmica del segle XVI i segle XVII, els molins paperers començaren a instal·lar-se, tanmateix a recer dels recs, que en permetien el seu funcionament. En aquest sentit, la fabricació de pólvora – molins de pólvora o trituradors – en el segle XVIII, contribuïren al renaixement econòmic de la zona. L'evolució de la moderna indústria, ja des de principis del segle XX, ha anat deixant de banda la importància de l'aprofitament de l'energia hidràulica dels salts d'aigua.

BREU NOTÍCIA HISTÒRICA

L'edifici de cal Moliner està ubicat al número 38 de la plaça Major. La plaça Major està documentada des del 1275. Les seves primeres cases, segurament, estarien localitzades a la banda nord, en l'antic camí de sortida de Banyoles per la Porta dels Turers. L'existència del rec Major va fer possible que aviat s'hi instal·lessin molins o d'altres indústries que necessitaven aigua. Les primeres notícies documentades del molí són de 1263, és a dir, anteriors a la construcció de la plaça (1275); i fan referència al molí quan pertanyia a Bernat de Rec. La família banyolina de Rec o des Rec la trobem entre els segles XIII i XIV i varen tenir gran importància en la Banyoles d'aquesta època.

Cal Moliner es pot considerar l'única edificació de la plaça Major que ha restat quasi intacta des de l'època medieval i que manté una sola planta sobre la volta. Abans també comprenia la casa del costat, l'antiga Farmàcia Boadella. Era, bàsicament, un molí fariner que aprofitava la força de les aigües del rec Major per a triturar els grans de blat per tal d'obtenir-ne farina.

També es té constància d'altres notícies referents a aquest molí. A finals del segle XIV era citat com a “molí d'en Vilademí de plassa”. Probablement el 1421 el molí estava a càrrec del moliner Bernat Joffre. Dos segles després, en la *Concòrdia sobre les aigües de l'Estany de Banyoles* (1685), torna a ser anomenat com a molí d'en Porxas. Així doncs estem parlant d'un edifici que sempre ha tingut el mateix ús, però que molt sovint ha canviat de propietaris i d'estadants. Fins al tancament del molí (a la dècada dels anys vuitanta del segle XX ja no funcionava) va restar en mans de la mateixa família Codony.

MOTIUS DE LA INTERVENCIÓ I OBJECTIUS

Aquesta intervenció arqueològica, efectuada a Banyoles i motivada per la rehabilitació de la casa, coneguda com Cal Moliner o Molí de la Plaça, per part de l'Ajuntament de Banyoles, ha estat desenvolupada en el número 38 de la plaça Major. El projecte de rehabilitació i recuperació d'aquest edifici ha estat encarregat per l'Ajuntament de Banyoles a l'arquitecte banyolí *Miquel Duran i Llinàs* i *Bar arquitectes sc* (*Josep M. Birulés, Frederic Cabré i Pia Romans*).

L'objectiu de la Corporació municipal és la de rehabilitar i adequar els seus espais per a situar-hi l'Oficina Municipal d'Informació i Turisme del centre de la ciutat i l'Agència de Promoció Econòmica de l'ajuntament de Banyoles. La intervenció arqueològica derivada d'aquestes obres i destinada a descobrir i documentar les possibles restes conservades ha estat encarregada a l'arqueòloga Elisenda Moix Ezquerria i sota la supervisió del Museu Arqueològic Comarcal de Banyoles (MACB).

L'àmbit intervingut forma part d'una zona d'alt valor històric i arqueològic; l'edifici de cal Moliner està situat a la plaça Major de Banyoles, protegida com a Bé Cultural d'Interès Nacional de Catalunya (conjunt històric) i la casa està inclosa en el "*PreCATàleg municipal d'elements d'interès històric, artístic i paisatgístic o arquitectònic*".

Els objectius de l'actual intervenció s'han traçat de forma conjunta amb el Museu Arqueològic Comarcal de Banyoles (MACB) i la direcció de l'obra, seguint la normativa municipal i general en temàtica de patrimoni. Aquests, s'han centrat en l'estudi de les possibles restes conservades en el subsòl, en el recull de la informació històrica necessària per tal d'ampliar els coneixements vigents de la vila sobre èpoques precedents i finalment, en l'avaluació de les restes arqueològiques que podrien quedar afectades per l'obres.

A partir dels resultats de la intervenció, en cas de localitzar-se restes arqueològiques, es preveu dur a terme una valoració de l'afectació de l'obra a aquestes, per redactar el projecte arquitectònic definitiu.

METODOLOGIA I DESENVOLUPAMENT DELS TREBALLS

El sistema de treball utilitzat va ser l'habitual en aquest tipus d'intervencions, és a dir l'excavació científica i manual adreçada al descobriment de les restes colgades al subsòl de la planta baixa de l'edifici. L'objectiu principal era l'excavació d'una estructura quadrada que s'havia localitzat en el moment d'aixecar el paviment modern de la planta mitgera. El període d'intervenció va ser de 4 dies hàbils compresos entre el 3 i el 8 de juny de 2005.

Des d'un primer moment s'observà que l'estructura quadrada (E-1) estava retallant el sòl natural format per travertí. Cal dir que el paviment modern i l'edifici mateix es recolzen sobre aquest mateix terreny. En segon lloc es pogué veure l'empremta (E-2) en negatiu d'unes senyals en el mateix travertí que podrien ésser la marca d'una antiga màquina relacionada amb el moment en què el molí estava en funcionament, aquesta empremta se situava al sud-est de l'habitació mitgera.

Finalment es varen localitzar dues petites canalitzacions o recs (E-3 i E-4) que provenien del rec Major, d'uns 30 cm d'amplada per 15 cm de profunditat i que anirien a desembocar al carrer. Per un dels recs hi passava un tub d'uralita modern i l'altra canalització estava buida, tan de sediment com de tubs, i només en restava la senyal en el travertí. Com que només quedava el negatiu de les tres últimes estructures descrites anteriorment, es procedí a l'excavació de l'estructura quadrada que estava reomplerta amb sediment.

Foren dos operaris de la Brigada de Manteniment de l'Ajuntament de Banyoles els que s'encarregaren del buidatge d'allò que semblaria ser un pou, sempre sota control arqueològic. El pou estava omplert amb molta runa, fragments de calç, de teules, blocs mitjans i grans de pedra, barrejada amb fragments (força grans) de ceràmica i restes de fauna, la presència de terra era escassa. Quan s'hagué excavat 1,70 m respecte la cota del terra, ja no hi havia tanta quantitat de ceràmica, tot i que en seguia sortint força, i abundava més l'argila de matriu sorrenca, força humida amb blocs de pedra, fragments de maons massissos, teules, etc.

S'observà durant l'excavació que, a banda i banda de les parets del pou, hi havia uns petits esglaons excavats en el travertí que es degueren fer a mesura que es construï el pou. S'observa que a una cota de 2,10 m respecte la cota del terra de la sala mitgera hi ha una entrada a la roca força profunda (a la banda SW del pou assoleix una profunditat de 40 cm) que està reomplerta amb argila de matriu sorrenca com el pou amb petits fragments de ceràmica, restes de fauna i petites pedres.

La observació d'aquesta petita caverna que es dona per quasi tot el diàmetre del pou, menys a la paret del nord-oest, fa que es constati que és un fet natural i no antròpic ja que no es veuen les marques de cap eina, així com durant l'excavació del pou sí que s'observen, tan a les parets com als esglaons, les marques de l'eina amb la qual es construï aquesta estructura. Per tant fa pensar que en aquest punt les laminacions del travertí són més toves i s'han erosionat.

Finalment es torna a observar una disminució pel que fa als testimonis ceràmics, a una cota de 3,2 m respecte el terra la runa és el que més surt: fragments de travertí barrejats amb calç i argila de matriu sorrenca de color marró fosc que està força humida, restes de teules, blocs de pedra, etc. Finalment es troba el fons del pou, a una cota de 3,90 m, on s'observa que el travertí és més porós i tou degut al contacte amb l'aigua que hauria contingut, fet que hauria propiciat també aquestes restes de calç en el travertí.

Cal dir que no s'ha observat cap canvi en el sediment, runa o restes de ceràmica que s'han llençat al pou i que tot indicaria que és tapà en un sol moment i que per això tots els elements continguts són tan homogenis.

RESULTATS I CONCLUSIONS

L'excavació de l'E-1 dóna com a resultat la certificació que fou un pou construït per extreure aigua del nivell freàtic. No se sap el moment en què es va construir, tot i que podria ésser el mateix en què es va aixecar l'edifici utilitzat com a molí fariner. Si s'observa el material ceràmic amb què s'ha tapat el pou ens porta a un horitzó cronològic del segle XIX, perquè hi ha força fragments de plats de dol així com vasos vidrats i sense vidriar que també tindrien aquesta mateixa cronologia.

Per tant tenim el moment en què el pou fou amortitzat, però no el moment en què fou excavat. Cal esmentar que d'entre els fragments ceràmics se n'ha extret algun de més antic com un fragment de bol d'orelleta amb restes de reflexos metàl·lics (segle XV) o un fragment de vora de plat de la ditada (segle XVII) però és un apunt, ja que el material ceràmic és molt homogeni i tot del mateix moment.

Respecte l'E-2, que és l'empremta del que podria haver estat una màquina que estigués clavada en el mateix travertí, fa pensar que possiblement també estigués relacionada amb el pou i el moment en què es féu, ja que les dues estructures estan excavades en el sòl natural.

Finalment tenim les dues canalitzacions (E-3 i E-4) retallades en el travertí que també podrien ésser del mateix moment que les dues estructures anteriorment descrites, tot i que no tenim ni testimonis ceràmics per poder validar aquesta afirmació, com també passa amb l'E-1 i E-2, si més no pel que fa al seu moment d'inici constructiu.

Cal esmentar també que quan es començaren a fer les obres de rehabilitació de la part posterior de la casa, exactament a l'arcada que formaria part de la façana interior del pati, es va trobar un bol sencer de blau català amb reflexos metàl·lics.

Cal dir que el 8 de juny es varen acabar els treballs d'excavació del pou, encara però faltaria supervisar arqueològicament les obres que s'han de fer a l'interior de la planta baixa, perquè s'ha d'aixecar el paviment modern de les habitacions del davant de l'edifici. És per això que els treballs arqueològics s'han parat temporalment fins que no es comenci a treballar en aquest punt de la casa.

BIBLIOGRAFIA

COMA, M. ; GRATACÓS, J. 1991: Quaderns de la Revista de Girona. Diputació de Girona.

VV.AA. 1996:“Geologia de la conca lacustre de Banyoles-Besalú” (Enquadrament, materials i evolució) dins de Quaderns, Centre d’Estudis Comarcals de Banyoles. Actes del col·loqui de tardor. Universitat de Girona.

JULIÀ i BRUGUÉS, R. 1980: “La conca lacustre de Banyoles-Besalú”. Monografies del Centre d’Estudis Comarcals de Banyoles.

VV.AA. Hivern 2004-2005: “El llegat”, revista de difusió històrico-arqueològica de Banyoles

NRG	Procedència	Forma d'Ingrés	Cronologia	Data Ingrés
844	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	Dipòsit Ajuntament de Banyoles	Segle XIX	08/06/2005
Total :	197			

Sigles	Nº	Descripció	Origen	Q
CM-	1... 8	Vores de vasos grans vidriats en marró i verd. Eren 92.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	8
CM-	9... 23	Vores de vasos grans vidriats en marró i verd. Eren 238.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	15
CM-	24... 28	Nanses de càntir, vidriades en marró i verd. Eren 14.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	5
CM-	29... 30	Dues boques de regadora, sense vidriar. Eren 2.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	2
CM-	31	Bola de pedra, d'un rellotge de campanar. N'hi havia 1.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	1
CM-	32... 45	Vores i bases de plat de dol del s. XIX. Eren 70.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	14
CM-	46... 55	Fauna i malacologia. N'hi havia 215.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	10
CM-	56... 60	Nanses de vasos sense vidriar del s.XIX. Eren 25.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	5
CM-	61	Apèndix de botó de càntir del s.XIX. Eren 1.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	1
CM-	62... 63	Bases de vasos mitjans sense vidriar del s.XIX. Eren 44.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	2
CM-	64... 70	Vores de vasos petits sense vidriar del s.XIX. Eren 7.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	7
CM-	71	Base de vas mitjà amb vidriat del s.XIX. Eren 16.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	1
CM-	72	Base de vas gran sense vidriar del s.XIX. Eren 16.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	1
CM-	73... 79	Vores de gerres grises de Quart del s.XIX. Eren 62.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	7
CM-	80... 87	Vores de vasos mitjans sense vidriar del s.XIX. Eren 26.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	8
CM-	88... 90	Frag. pipes St. Feliu, una amb cap de negre. S.XIX. Eren 3.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	3
CM-	91... 93	Nanses vidriades de vasos petits, s.XIX. Eren 8.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	3

NRG	Procedència	Forma d'Ingrés	Cronologia	Data Ingrés
844	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	Dipòsit Ajuntament de Banyoles	Segle XIX	08/06/2005
Total :	197			

Sigles	Nº	Descripció	Origen	Q
CM-	94	Frag. de vora de plat de la ditada, s. XVII. Eren 1.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	1
CM-	95	Frag. de vora de plat de la cirereta, s. XIX. Eren 1.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	1
CM-	96	Frag. de bol d'orelleta de reflexos metàl·lics, s. XV. Eren 1.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	1
CM-	97	Frag. d'orelleta de Poblet, vidriat en blau, s. XVII. Eren 1.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	1
CM-	98	Base de bol, vidriat en blau, s. XVII. Eren 1.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	1
CM-	99... 101	Bases de vasos petits sense vidriar, s. XIX. Eren 13.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	3
CM-	102... 106	Frag. informes de vasos sense vidriar, s. XIX. Eren 596.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	5
CM-	107... 116	Frag. informes de vasos vidriats, s. XIX. Eren 918.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	10
CM-	117	Possible ouera vidriada, s. XIX. Eren 1.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	1
CM-	118	Frag. de pedra de mola petita de gres, s. XIX. Eren 2.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	1
CM-	119... 121	Galets de càntir vidriats, s. XIX. Eren 13.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	3
CM-	122... 123	Frag. de bases de vasos mitjans vidriats, s. XIX. Eren 35.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	2
CM-	124... 129	Frag. de vores de vasos petits vidriats, s. XIX. Eren 52.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	6
CM-	130... 132	Frag. de tapadora, amb vidriat i sense, s. XIX. Eren 10.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	3
CM-	133... 135	Nanses d'apèndix de botó de vas gran, s. XIX. Eren 3.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	3
CM-	136... 137	Frag. imitació porcellana, vidriat blanc, s. XIX. Eren 15.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	2
CM-	138... 139	Nanses de vas mitjà, vidriades, s. XIX. Eren 39.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	2

NRG	Procedència	Forma d'Ingrés	Cronologia	Data Ingrés
844	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	Dipòsit Ajuntament de Banyoles	Segle XIX	08/06/2005
Total :	197			

Sigles	N°	Descripció	Origen	Q
CM-	140... 141	Nanses de vas gran, vidriades, s. XIX. Eren 2.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	2
CM-	142... 143	Brocs de càntir, vidriats, s. XIX. Eren 2.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	2
CM-	144... 149	Frag. de vasos de vidre, s. XIX. Eren 19.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	6
CM-	150... 170	Frag. ceràmica Bisbal, en groc i vermell, s. XVIII. Eren 21.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	21
CM-	171... 175	Frag. ceràmica Bisbal, vermell i groc, s. XIX. Eren 26.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	5
CM-	176... 188	Frag. ceràmica Bisbal, groc i vermell, s. XIX. Eren 91.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	13
CM-	189	Aplic perforat de terrisa grisa de Quart, s. XIX. Eren 1.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	1
CM-	190... 191	Botons de llautó, s. XIX. Eren 2.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	2
CM-	192	Disc petit perforat d'os, s. XIX. Eren 1.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	1
CM-	193	Tub de llautó, s. XIX. Eren 1.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	1
CM-	194... 196	Frag. d'eines i aplics de ferro, s. XIX. Eren 13.	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	3
CM-	197	Bala de plom, s. XIX. Estava sobre arcada del mur nord	Pou de Cal Moliner (Banyoles)	1

ANNEX

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA
PLANIMETRIA

Foto 1. Vista general del pou des del nord-est.

Foto 2. Vista dels treballs d'excavació del pou.

Foto 3. Vista dels treballs de documentació arqueològica.

Foto 4. Vista general del pou un cop acabat d'excavar.

Foto 5. Vista general des del nord-est de l'E-2.

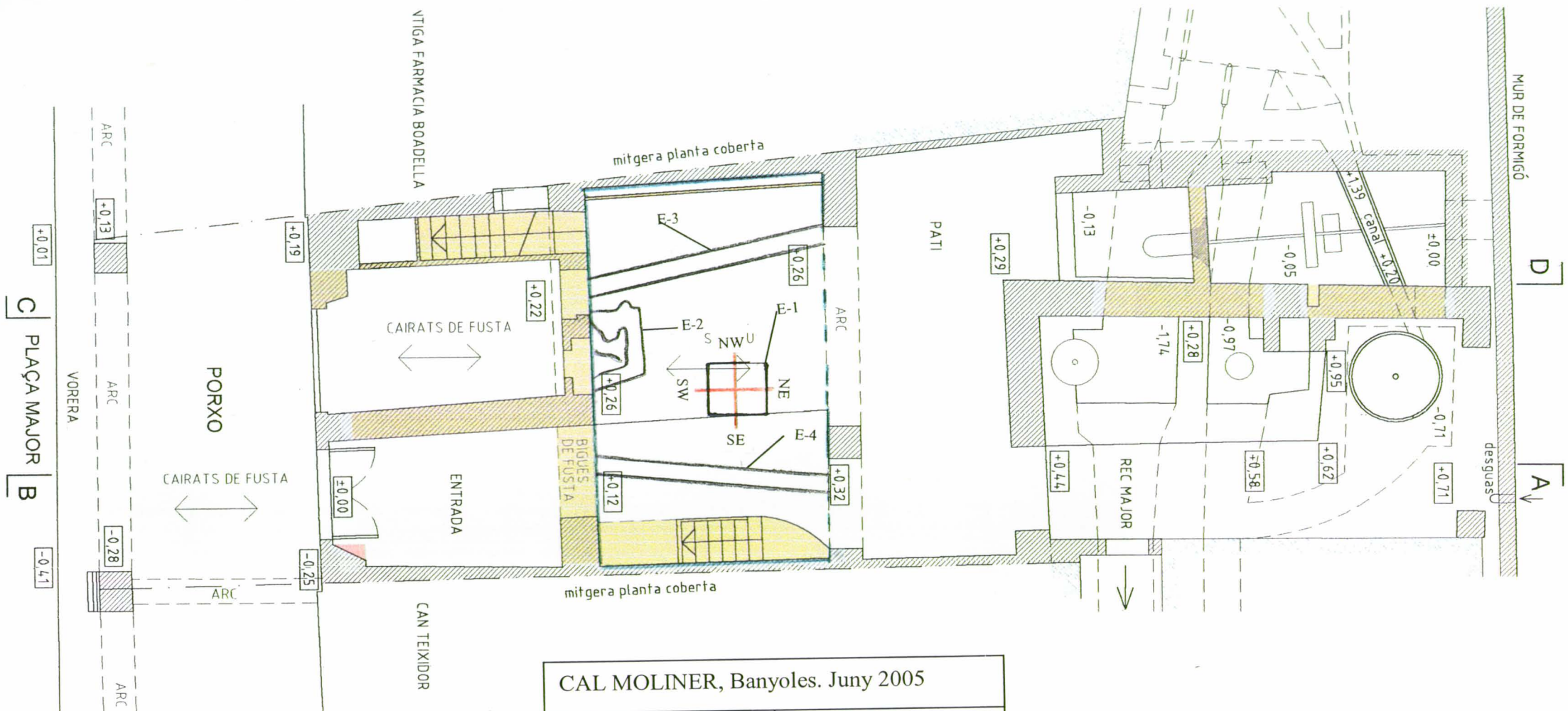
Foto 6. Vista general des del nord-est de l'E-3.

Foto 7. Vista general des del sud-oest de l'E-4.

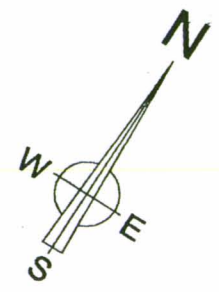
Foto 8. Vista general de la façana que dóna al pati. Foto feta des del nord-est.

CAL MOLINER, Banyoles. Juny 2005

Localització: Pl. Major, 38, Banyoles	Títol del plànol: Planta de les E-1, E-2, E-3 i E-4
Autor/a: Elisenda Moix	Escala: 1/20

- MURS ACTUALS
- A ENDERROCAR
- A TAPAR

PROJECTE - REHABILITACIÓ EDIFICI "EL MOLÍ DE LA PLAÇA", BANYOLES.

02
ESTAT ACTUAL. PLANTES.

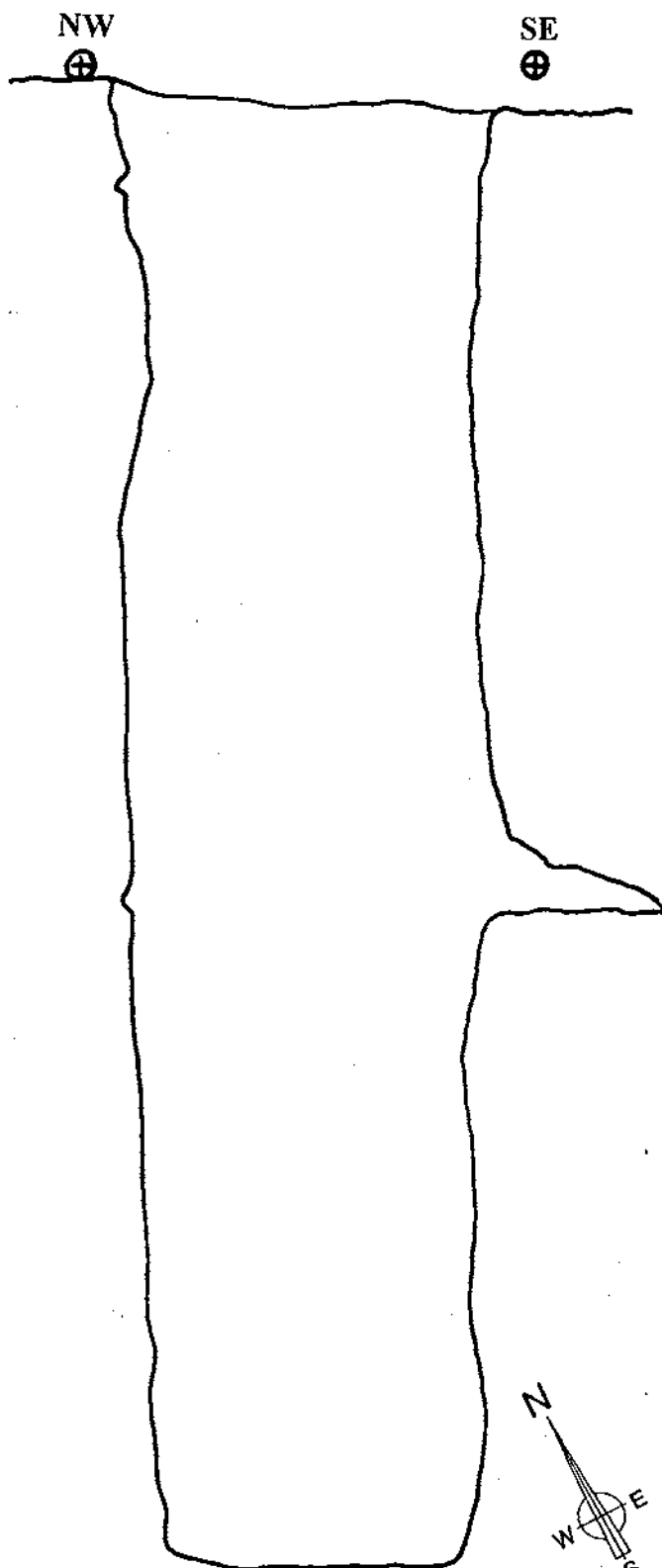
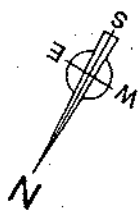
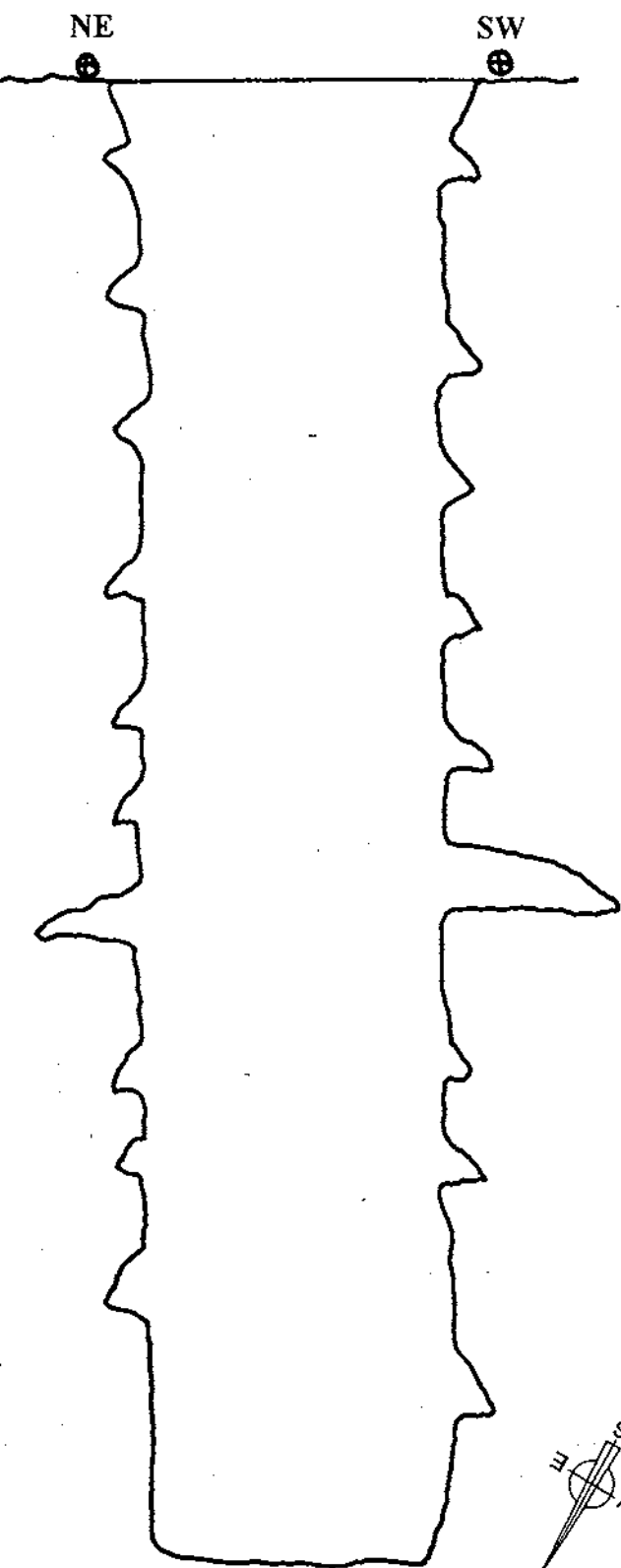
JUNY 2004 Din A.1 - escala 1/50
Ref. A.B.-10/04 Din A.3 - escala 1/100

Ajuntament de Banyoles

Miquel Duran Llinàs,
arquitecte

josep maria birulés bertran
frederic cabré segarra
pia romans de fonsdeviela
bcr arquitectes sc

CAL MOLINER, Banyoles. Juny 2005	
Localització: Pl. Major, 38, Banyoles	Títol del plànol: Seccions: NE-SW NW-SE
Autor/a: Elisenda Moix	Escala: 1/20